

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію Семілетова О.С., Помази-Пономаренко А.Л. і Пороки С.Г. на тему «РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ЕКОЛОГІЧНІЙ ТА ЕНЕРГЕТИЧНІЙ СФЕРАХ: БЕЗПЕКОВІ АСПЕКТИ»

Сьогодні екологічна безпека України зазнає потужного дестабілізуючого зовнішнього впливу держави-агресора. Власне, від початку збройної її агресії проти України постраждав кожен компонент екологічної сфери. Дії держави-агресора спрямовані на зниження рівня безпеки загалом і екологічної сфери зокрема. Унеможливлення таких дій держави-агресора вимагає впровадження ефективних механізмів публічного управління, які мають відзначатись інноваційністю. Саме такі механізми публічного управління в екологічній сфері досліджують автори в межах монографії, яку маю честь рецензувати. Її автори також слушно акцентують увагу на визначенні механізмів оцінювання шкоди нанесеної діями держави-агресора екологічній сфері України. Ці механізми покликані забезпечити захист національних інтересів України в умовах повномасштабної агресії рф. Узгодження зазначених інтересів має відбуватися одразу в декількох напрямках, а саме: гарантування територіальної цілісності держави та її суверенітету, забезпечення соціальної згуртованості та розвитку найважливіших сфер суспільної життєдіяльності, зокрема, екологічної сфери.

У продовження відзначимо, що складності ситуації додає те, що в Україні застосовуються механізми оцінювання нанесеної шкоди її екологічній сфері через дії рф, які (механізми) відрізняються від міжнародних механізмів. Зважаючи на це, автори монографії пропонують уніфікувати вітчизняні механізми оцінювання нанесеної шкоди екологічній сфері з міжнародними, що є особливо актуальним у контексті реалізації інтеграційних прагнень України.

Вирішення цих проблемних питань має відбуватися в межах правового поля з метою забезпечення належного функціонування екологічної сфери. Варто відзначити, що в досліджуваній сфері прийнято Закон України «Про національну безпеку України (2018 р.), Стратегію екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року (2021 р.) тощо. Проте наявні реалії та вимоги суспільства висувають нові вимоги до чинного законодавства в екологічній сфері, зокрема, у частині актуалізації стратегічного планування саме сфери охорони навколишнього середовища України. Для

цього необхідне проведення ґрунтового наукового дослідження та розробка науково-методичних засад щодо вдосконалення та розвитку організаційно-правового забезпечення в умовах реалізації її євроінтеграційних прагнень. На наш погляд, розробка таких засад – це шлях до вирішення та попередження масштабних криз і надзвичайних ситуацій у сфері екологічної безпеки.

Отже, вибір авторами теми рецензованого монографічного дослідження є цілком об'єктивним і вдалим, а сама тема – важливою й актуальною для фундаментальної та прикладної науки.

Слід відзначити, що монографія Помази-Пономаренко А.Л., Семілетова О.С., Пороки С.Г. містить визначення, по-перше, генези формування нормативно-правової бази з питань забезпечення екологічної безпеки (розділи 1). А по-друге, сучасних проблем, пов'язаних із виконанням вимог вітчизняного законодавства в екологічній сфері (розділ 2). При цьому авторами слушно акцентується увага на її нових інтенціях стратегічного планування у сфері забезпечення екологічної безпеки, що передбачає активну цифровізацію такої сфери.

Крім того, рецензована дослідницька робота відзначається обґрунтуванням важливих практичних рекомендації у сфері інституційного й інноваційного забезпечення екологічної безпеки України. Актуальність наданих авторами рекомендації підтверджена актом впровадження в навчальний процес.

Варто зазначити, що представлена на рецензування монографія Помази-Пономаренко А.Л., Семілетова О.С. і Пороки С.Г., побудована логічно та послідовно, а також відзначається виваженою архітектонікою. Автори повністю досягли поставленої мети, розкривши результати проведеної наукової розвідки, що ґрунтується на системному й естатичному підходах. Зважаючи на вищенаведене, уважаємо, що рецензована монографія може бути рекомендована до видання.

*Доктор наук з державного управління, доцент,
декан факультету національної безпеки,
права та міжнародних відносин
Державного університету «Житомирська політехніка»
Лариса СЕРГІЄНКО*